

Hanki koskematon peittää pintaa maan.
Tuijotan taivasta harmaata,
kuin odottaen sen putoavan.

Jostain kaikuu huuto mustan linnun
muistuttaen minua siitä mitä olen, missä olen.
Tietää olisinko voinut miten kalliisti maksaa saan?
Pitänyt ei koskaan käydä niin...

Varjoissa tanssii tuo kadotettu hetki.
Otetta en saa, putoan aina vain.

Pilvien välistä tähdet näin.
Nyt sammuneet ovat, vain soihtu tietä valaisee.

Järven pintaa astun unohtaen muun,
särkevin jaloin, rauhattomin mielin,
varjoon kuljen, on yksin musta lintu seuranain.
Taivaan alta voinko löytää minkä kadotin?

Varjoissa tanssii tuo kadotettu hetki.
Otetta en saa, putoan aina vain.
Varjoissa tanssii tuo kadotettu hetki
Otetta en saa, putoan aina vain.

Pilvien välistä tähdet näin.
Nyt sammuneet ovat, vain soihtu tietä valaisee.

Askel askeleelta varmempi on tieni.
Taakse en katso, tiedän mistä tulin,
mitä menetin.

Kylmän purressa läpi ihoni
voit huuliltani lukea nimen, sanan, kaipuun.
Laskiessani pääni kerran viimeisen
saat tietää toden.

Kuun valossa kyyneleet ovat niin kauniita.
Mustan linnun siipien havinaan
viimeisen kerran nukahdan.

Hymynkare huulillani, tietäen mitä odottaa
silmäin suljen, hankeen pääni painan.
Jäinen kyynel poskellani, huurreharso hiuksillani
taas tähdet pilvien välistä nähdä saan.

Varjoissa tanssii tuo kadotettu hetki
Otetta en saa, putoan aina vain.

Pilvien välistä tähdet näin.
Nyt sammuneet ovat, vain soihtu tietä valaisee.